

ת"פ 9457/04/23 - מדינת ישראל - תביעות נגב נגד קיריל בן ארטיום פנקו

בית משפט השלום בבאר שבע

י"ט אייר תשפ"ד
27 מאי 2024

ת"פ 9457-04-23 מדינת ישראל נ' פנקו

לפני	כב' השופט רון סולקין
המאשימה	מדינת ישראל - תביעות נגב ע"י ב"כ עו"ד זוהר נאור
נגד	קיריל בן ארטיום פנקו ע"י ב"כ עו"ד יצחק איצקוביץ'
הנאשם	

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין העבירות כדלקמן:

- סחר בסמים, עבירה לפי סעיף 13 + 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג - 1973 (להלן: "הפקודה") - שתי עבירות;
- החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לאותה פקודה - עבירה אחת;
- הסתייעות ברכב לעבור עבירה, עבירה לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961 - שתי עבירות.

בתיק זה, ביום 29.05.23, הוגשה בקשת המאשימה לתיקון כתב אישום, על דרך של הוספת אישום, לאחר שנתקבלה חוות דעת סם.

משלא נמסר מענה לכתב האישום במועד הגשת הבקשה, נעתר בית המשפט לבקשה, והורה על קבלת כתב האישום המתוקן, תוך שסימן אותו כא/1.

ביום 21.09.23, נערך דיון מקדמי לפני מותב אחר, במסגרתו הגיעו הצדדים להסדר, וכתב האישום תוקן בשנית, במסגרת הסדר הטיעון. כתב אישום מתוקן זה, סומן אף הוא כא/1.

מכאן ואילך, מתבסס גזר דין זה על כתב האישום המתוקן במסגרת הסדר הטיעון בלבד.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן כא/1 (הוגש במסגרת הסדר, ביום 21.09.23), במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, פעלה ביישומן "טלגרם" קבוצת סחר בסמים בשם "MAN-GUCCI" (להלן: "הקבוצה").

במועד הרלוונטי לעובדות כתב האישום, שימשו השוטרת מאי חדד (להלן: "הסוכנת") והשוטר ארטיום סולוביוב (להלן: "הסוכן") כסוכני משטרה בפעילות כנגד סוחרי סמים (להלן: "פעילות הסוכנת" ו-"פעילות הסוכן" בהתאמה).

אישום ראשון

בתאריך 28.02.23, בסמוך לשעה 09:30, במסגרת פעילות הסוכנת, יצרה הסוכנת קשר בקבוצה באמצעות יישומן הטלגרם, עם אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "האחר") ושוחחה עמו על קניית סם מסוכן מסוג "דוסה", בכך שרשמה לו "בוקר טוב האם יש מצב לפגוש את הבחור הנחמד שלך... 2 ב-750 ₪ כרגיל?"

במהלך השיחה, ביקשה הסוכנת מהאחר, שהבחור שלו יצור איתה קשר 5 דקות לפני שהוא מגיע על מנת שתצא לקראתו.

מיד ובסמוך למתואר לעיל, שלחה הסוכנת לאחר באמצעות היישומן את מיקום המפגש, מרכז הקניות גלובוס סנטר באשקלון (להלן: "המקום").

בהמשך למתואר לעיל, בסמוך לשעה 11:45, התקשר הנאשם לסוכנת ואמר לה, כי הוא "השליח", תוך שעדכן אותה שעוד 25 דקות הוא יהיה אצלה.

בסמוך לשעה 12:18, התקשר הנאשם שוב לסוכנת ושאל אותה אם היא נמצאת בתחנת האוטובוס, ולאחר שהסוכנת ענתה לו בחיוב, עדכן אותה הנאשם, כי הוא מגיע.

בתוך כך, הגיע הנאשם למקום, כשהוא נוהג ברכב מסוג סובארו ל.ז. 71-634-67 (להלן: "הרכב") ונעצר בסמוך לסוכנת. הסוכנת ניגשה לחלון הרכב אשר היה פתוח, מסרה לנאשם 750 ₪ ובתמורה, מסר הנאשם לסוכנת 2 שקיות ובהן סמים.

בעשותו את המתואר לעיל, סחר הנאשם בסם מסוכן מסוג MDMA, KATAMINE, במשקל כולל של 1.6425 גרם נטו, בתמורה ל-750 ₪, וזאת מבלי שהדבר הותר לו בפקודה, בתקנות או ברישיון מאת המנהל.

עוד בעשותו את המתואר לעיל, הסתייע הנאשם ברכב לעבור עבירה.

אישום שני

בהמשך למתואר באישום 1 שלעיל, בתאריך 28.02.23, בסמוך לשעה 12:22, במסגרת פעילות הסוכן, יצר הסוכן קשר בקבוצה באמצעות יישומן טלגרם, עם אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "האחר") ושוחח עמו על קניית סם מסוכן מסוג דוסה בכך שרשם לו "מה הולך? יש מצב לדוסה?". במהלך השיחה, שלח הסוכן לאחר את כתובת המפגש, בסמוך למכללת אשקלון (להלן: "המקום").

בהמשך למתואר לעיל, בסמוך לשעה 12:59, התקשר הנאשם לסוכן ושאל אותו איפה הוא נמצא בדיוק ומה הוא לובש. לאחר שהסוכן נתן לו את הפרטים, הכווין אותו הנאשם למקום הימצאו.

מיד ובסמוך למתואר לעיל, נפגש הנאשם עם הסוכן. במעמד זה, העביר הסוכן לנאשם סך של 800 ₪, ובתמורה, העביר הנאשם לסוכן קופסה ובה הסמים.

בעשותו את המתואר לעיל, סחר הנאשם בסם מסוכן מסוג MDMA, KATAMINE, במשקל כולל של 1.6 גרם נטו, בתמורה ל-800 ₪ וזאת מבלי שהדבר הותר לו בפקודה, בתקנות, או ברישיון מאת המנהל.

עוד בעשותו את המתואר לעיל, הסתייע הנאשם ברכב לעבור עבירה.

אישום שלישי

בתאריך 26.03.23, בסמוך לשעה 19:00, בסמוך לביתו שבמושב חצב (להלן: "הבית"), החזיק הנאשם בתיק צד ובו סם מסוכן מסוג קנביס במשקל כולל של 1.01 גרם נטו, שלא לצריכתו העצמית, ומבלי שהדבר הותר לו בפקודה, בתקנות או ברישיון מאת המנהל.

כמו כן, החזיק הנאשם, בתוך הבית, סמים מסוכנים, שלא לצריכתו העצמית, ומבלי שהדבר הותר לו בפקודה, בתקנות, או ברישיון מאת המנהל, כמפורט להלן:

· 16 יחידות של סם מסוכן מסוג MDMA;

- 2 יחידות של סם מסוכן מסוג BUTANEDIOL בנפח כולל של 100 מ"ל;
- 2 יחידות של סם מסוכן מסוג KETAMINE בנפח כולל של 54 מ"ל;
- 8 יחידות של סם מסוכן מסוג COCAINE במשקל כולל של 3.9824 גרם נטו;
- 5 יחידות של סם מסוכן מסוג MDMA במשקל כולל של 4.9592 גרם נטו;
- 24 יחידות של סם מסוכן מסוג m-METHYLMETHCATHINONE במשקל כולל של 23.1357 גרם נטו;
- 6 יחידות של סם מסוכן מסוג METHAMPHETAMINE במשקל כולל של 4.1296 גרם נטו;
- סם מסוכן מסוג GBL בנפח כולל של 25 מ"ל.

בין הצדדים נקשר הסדר טיעון, במסגרתו תוקן כתב האישום, והנאשם הודה והורשע בעובדות ובעבירות שבכתב האישום המתוקן.

ההסדר לא כלל הסכמה לענין העונש, אך הוסכם, כי הנאשם יופנה להערכת שירות המבחן למבוגרים, מבלי שהמאשימה תהיה מחויבת בהמלצות התסקיר, וכי סכום כסף בסך 8,450 ₪, אשר נתפס על הנאשם, יחולט ויועבר לטובת קרן החילוט למלחמה בסמים.

לאחר קבלת התסקיר, טענו הצדדים לעונש, ומכאן - גזר דין זה.

ראיות לעונש

התביעה הגישה, לענין העונש, גיליון הרשעות תעבורה של הנאשם, אשר לחובתו, בין היתר, הרשעות בעבירות של נהיגה במהירות מופרזת.

ההגנה לא הגישה ראיות לענין העונש.

הערכת שירות המבחן למבוגרים

בענינו של הנאשם נערך תסקיר המפרט את נסיבותיו האישיות, כבן 28, רווק, טרם מעצרו התגורר במושב חצב ועבד בחנות מזון בגדרה. כיום מצוי בחלופת מעצר ומצוי במעצר בית חלקי.

עמוד 4

XXX

בבדיקות שנערכו לנאשם, לא נמצאו שרידי סם.

הנאשם נעדר הרשעות קודמות.

הנאשם נטל אחריות על העבירות ומסר, כי טרם החל לסחור בסמים, התגורר בתל אביב, והשתמש בסוגים רבים של סמים, בעיקר סם מסוג "ממסי". לדבריו, מדובר בתחליף זול לסם הקוקאין, אשר נותן תחושה זהה.

הנאשם מסר, כי באותה העת, התמודד עם קושי כלכלי, והכיר אנשים אשר הציגו בפניו את עניין הסחר בסמים באפליקציית טלגרם ושידלו אותו לעשיית "כסף קל". הנאשם החל לקבל סוגי סמים שונים, ולדבריו, היה מקבל טלפונים ומיקומים של צרכנים, והביא להם את הסמים.

הנאשם תיאר תקופה בת כמה חודשים, עד מעצרו, בה עשה זאת, ולכן, לדבריו, לא הרוויח כסף רב והוא מודה על כך.

הנאשם מצר על התנהגותו, אשר נבעה לדבריו משימוש אינטנסיבי בסמים וטשטוש שיקול הדעת שהיה לו. הוא מסר, כי מבין את חומרת מעשיו ומתבייש בהם.

הנאשם תיאר את מעצרו כחוויה קשה, אך חש, כי מעצרו הציב עבורו גבול ברור והביא אותו חזרה למסלול של אורח חיים נורמטיבי. עוד מסר, כי הבין שעל מנת להימנע ממצב דומה, עליו לשתף את משפחתו בקשייו.

שירות המבחן התרשם, כי העבירות נעברו על רקע טשטוש גבולות פנימיים, צורך להרגיש שייכות ורצון להשיג כסף "קל ומהיר".

הנאשם הביע מוטיבציה להשתלב בהליך טיפולי.

XXX

שירות המבחן התרשם, כי כליאה ממשית תפגע בשיקום הנאשם והמליץ על ענישה מוחשית הרתעתית של מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד התחייבות להימנע מעבירה ומאסר מותנה.

טענות הצדדים

עמוד 5

התביעה הגישה טיעוניה בכתב (2/ת) והשלימה אותן על פה.

התביעה טענה, כי הנאשם פגע בערכים המוגנים של הגנה על בריאות הציבור; גופם של אלו הצורכים סמים; הגנה על שלום הציבור מפני נגע הסמים ומפני עבירות הנלוות לכך.

התביעה הדגישה הנזקים הנגרמים בשל הפצת הסמים וטענה, כי הסמים מהווים את אחד ממחוללי הפשיעה במדינה, לרבות עבריינות רכוש ואלימות מצד צרכני הסם, המנסים לממן את התמכרותם.

התביעה טענה, כי צרכני הסמים לעתים משלמים בקיפוח חייהם.

התביעה עמדה על נסיבות העבירות, כאשר בשני האישומים הראשונים, סחר הנאשם בסמים מסוכנים מסוג KETAMINE, MDMA, כשהוא מוכר את הסם, לסוכנים משטורתיים, תמורת מאות שקלים. באישום השלישי, החזיק הנאשם במגוון של סמים, בכמויות גדולות, שלא לצריכתו העצמית.

התביעה טענה, כי לאור טיב הסמים וכמותם, הפגיעה בערכים המוגנים הינה ברף הגבוה.

התביעה הפנתה לתסקיר שירות המבחן למבוגרים וטענה, כי הגם שמדובר בנאשם צעיר, נעדר הרשעות קודמות, המביע מוטיבציה להשתלב בהליך טיפולי, הרי שבפועל לא השתלב במסגרת טיפולית, והמלצת שירות המבחן חורגת ממתחם העונש ההולם בנסיבות מקרה זה.

ביחס לאישום הראשון והשני, עתרה התביעה, למתחם ענישה הנע בין 7 ועד 14 חודשי מאסר בפועל.

ביחס לאישום השלישי, עתרה התביעה למתחם ענישה הנע בין 24 ועד 48 חודשי מאסר.

התביעה עתרה לגזור את עונשו של הנאשם ברף הנמוך של כל אחד ממתחמי הענישה, אך לא בתחתית ממש, ובמצטבר זה לזה.

התביעה עתרה להטיל על הנאשם מאסרים מותנים ארוכים; קנס, לאור המניע הכלכלי הנעוץ בעבירות הסמים; פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי; חתימה על התחייבות להימנע מעבירה.

התביעה ביקשה להכריז על הנאשם "סוחר סמים" מכוח סעיף 36א(ב) לפקודת הסמים המסוכנים, ולהורות על חילוט סך בן 8,450 ₪, אשר נתפס על הנאשם, לטובת קרן החילוט למלחמה בסמים, זאת בהתאם להסכמות בין הצדדים.

ההגנה טענה, כי הנאשם שהה במעצר מיום 26.03.23 ועד ליום 03.07.23, ולאחר מכן, שוחרר לאיזוק אלקטרוני למשך כחודשיים ומחצה.

ההגנה טענה, כי בסופו של דבר, הסמים לא הגיעו לציבור אלא לסוכנים משטרתיים.

ההגנה ביקשה לקחת בחשבון, כי הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו, חסך זמן שיפוטי והביע חרטה.

ההגנה ביקשה לתת הבכורה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, בחור צעיר, נעדר הרשעות קודמות, שירת כלוחם בצנחנים, תרם למדינה.

ההגנה טענה, כי הנאשם נקלע למערבולת רגשית והתמכרותית וניסה לממן את הסמים אשר צרך.

ההגנה טענה, כי הנאשם התמודד עם נסיבות חיים שאינן פשוטות, בהן אלימות מצד אביו כלפי אמו, אליה נחשף מאז שהיה ילד.

ההגנה הפנתה לתסקיר שירות המבחן, שם הומלץ לשלב את הנאשם בהליך טיפולי, אשר עשוי להפחית את מסוכנותו, וטענה, כי לא בכדי, המליץ שירות המבחן על העמדת הנאשם תחת צו מבחן, במהלכו ישתלב במסגרת טיפולית.

ההגנה טענה, כי שליחת הנאשם למאסר לא תתרום לחברה.

בגין האישום הראשון והשני, עתרה ההגנה למתחם המתחיל במאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.

בגין האישום השלישי, עתרה ההגנה למתחם הנע בין 12 ועד 24 חודשי מאסר בפועל.

ההגנה ביקשה לחרוג ממתחמי הענישה מטעמי שיקום הנאשם ועתרה להפנותו לממונה על עבודות השירות בשב"ס.

בדברו האחרון של הנאשם מסר, כי הוא מצטער על מעשיו. לדבריו, החל לצרוך סמים באופן אינטנסיבי והיה צריך לממן את עצמו. לדבריו, צרך סמים סינטטיים. עוד מסר, כי הוא שמח על מעצרו, כיוון שכעת הוא מצוי בטיפול מול שירות המבחן, וזה נתן לו הזדמנות לערוך שינוי בחייו. הנאשם מסר, כי הוא רוצה לחזור להיות מי שהיה לפני העבירות.

דין והכרעה

העבירות שעבר הנאשם חמורות.

עבירות בתחום הסמים המסוכנים נושאות בחובן פוטנציאל לפגיעה משמעותית בחברה.

מדובר בנגע המתפשט במהירות ומשחית חייהם של אנשים, בין אם זה ציבור המשתמשים בסמים ובין אם ציבור הנפגעים מעבירות המבוצעות ע"י אלו המשתמשים בסמים.

המשתמשים בסמים הופכים - מאזרחים עמלניים, המנהלים חיים מסודרים, למי שעומדים בשולי החברה, אינם תורמים לאחרים ולא זו אלא, שהטיפול בהם ופרנסתם מוטלים על אחרים.

בנוסף, כתוצאה מעבירות אלה, מועברים מיד ליד כספים בלתי מדווחים בהיקף עצום, חלקם מוצאים דרכם למימון פעילות עבריינית בתחומים שונים.

כל זאת, בשל עבריינים המחזיקים ומפיצים סמים מסוכנים, בדומה לנאשם דנן.

על חומרתן של עבירות סחר בסם מסוכן, ראו עפ"ג 53142-12-16 **רחמימוב נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

עבירות של סחר בסמים מסוכנים הן עבירות חמורות. בית המשפט העליון חזר וקבע, כי הסמים המסוכנים פשטו בקרבנו כנגע חברתי, אשר השלכותיו הרסניות וסכנותיו רחבות היקף. בשל הנזק החברתי רב העוצמה, שגורמת עבירה של סחר בסם מסוכן שלא לצריכה עצמית, זוהי עבירה שככלל ראוי שכל המבצע אותה ישא בעונש מאסר בפועל משמעותי וממושך מאחורי סורג ובריח.

(ההדגשה - אינה במקור).

כן ראו ע"פ 211/09 **אזולאי נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכול, לשרת את מטרת הגמול לעברין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד. מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרת הגמול וההרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים.

(ההדגשות - אינן במקור).

בנוגע לעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית - הגם שמדובר בעבירה אחת של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, הרי שאופן החזקת הסמים; כמות הסמים; המגוון הרחב של הסמים; אופן חלוקת הסמים; וכן ראיות שהובאו לפני בית המשפט, המלמדות על מעורבות עמוקה בעולם הסמים, לרבות בתחום הסחר בסמים מסוכנים - מצביעים על כך, שמטרת החזקתם היתה, בין היתר, להפצה.

לענין זה, ראו דברי כב' השופט יצחק עמית בתיק ת"פ 472-02 **מדינת ישראל נ' עבד אל רחמן תאפל** (פורסם במאגרים):

כאשר לא מדובר בעבירה של סחר בסמים, אלא בעבירה של החזקת סמים, וכאשר לא הוכח שבמהלך ביצוע העבירה הועברו כספים מיד ליד, כמו במקרה שלפנינו, הכיצד ניתן להוכיח שהנאשם היה אמור להפיק רווח מהעבירה?

התשובה היא, שנוכח כמות הסמים הגדולה שנתפסה, קמה ועולה חזקה שבעובדה, שמקורה בשכל הישר ובנסיון החיים, כי החזקת הסם, לא נעשתה לידי שמיים ולא לצרכי צדקה, אלא לצורך הפקת רווח, ומכאן, שיש לראות את הנידון, כמי שהיה אמור להפיק רווח מביצוע העבירה.

ראו דברי בית המשפט העליון במסגרת ע"פ 1345/08 **איסטחרוב נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

אין מנוס מהכבדת היד על המחזיקים סמים שלא לצריכה עצמית, שכל בר דעת מבין כי נועדו לצריכת הזולת, קרי, להוספת שמן על מדורת הסמים אשר להבותיה אופפות רבים וטובים, או רבים שהיו טובים. עבירה זו היא תאומתה הסטטוטורית של עבירת הסחר בסמים, אלא שלא ניתן להוכיח לגביה את הסחר עצמו, ונקבע לשתיהן עונשה זהה, עונש מירבי של עשרים שנות מאסר וקנס פי עשרים וחמישה מזה הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, העומד כיום על 202,000 ₪...

(ההדגשות - אינן במקור).

ראו דברי בית המשפט העליון על הצורך להחמיר בענישה בנוגע לעבירות בסם מסוכן מסוג קוקאין במסגרת ע"פ 8048/19 **פיצ'חדזה נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

דברים אלו מקבלים משנה תוקף, עת הורשע המערער בהחזקת כמות גדולה של סם מסוג קוקאין, הנמנה בין הרעים והמרים שבסמים המסוכנים, בשל טבעו הממכר והתלות הגבוהה הנוצרת בו, ומחמת השפעותיו ההרסניות על גוף האדם ונפשו ועל החברה כולה

(ההדגשה אינה במקור)

על הצורך להחמיר בענישה בנוגע לעבירות בסם מסוג MDMA ראו דברי בית המשפט העליון במסגרת ע"פ 4838/20 **אברמסון ואח' נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

בית המשפט המחוזי הדגיש, למשל, כי סם מסוג MDMA נחשב ל"סם המסיבות", והחומרה ביחס אליו נובעת גם מהעובדה שלא כל המשתמשים בו מודעים לעוצמת הסם החזקה. ... הנזק שבהפצתו טמון גם בכמות הרבה ובהשפעה על יחידים רבים. מדינת ישראל - ולא רק היא - מצויה במלחמה נגד השימוש בסם והשפעותיו על כל שכבות החברה. העונש שנגזר בגין עבירות סמים מעין אלה חייב לשקלל בתוכו לא רק את הרתעת היחיד אלא גם את הרתעת הרבים.

על בית המשפט להרתיע היחיד והרבים מפני עבירות הסמים, ולהילחם בתופעה הקשה של נגע הסמים, הצוברת תאוצה בשנים האחרונות.

להלן, תובא סקירה קצרה של מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות דומות, תוך שבית המשפט יערוך את ההתאמות הנדרשות למקרה דנן:

סחר בסמים:

· עפ"ג 25919-04-19 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) - המערער הורשע בניסיון לסחר בסם מסוכן מסוג MDMA. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 10 ועד 26 חודשי מאסר בפועל וגזר על המערער 14 חודשי מאסר בפועל; מאסר מותנה; קנס; פסילת רישיון נהיגה. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו וגזר עליו 12 חודשי מאסר בפועל.

· ת"פ 35813-01-22 **מדינת ישראל נ' אנגל** (פורסם במאגרים) - הנאשם הורשע בשלוש עסקאות של סחר בסם מסוכן מסוג MDMA ו-KATAMINE, מול סוכן משטרתי. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 20 ועד 42 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 22 חודשי מאסר בפועל; מאסרים מותנים; קנס בסך 10,000 ₪; פסילה בפועל ועל תנאי של רישיון הנהיגה; הכרזה על הנאשם כסוחר סמים וחילוט רכוש לרבות מכשירי טלפון נייד.

· ת"פ 23598-02-20 **מדינת ישראל נ' גבאי ואח'** (פורסם במאגרים) - הנאשם 1 הורשע בארבע עסקאות סחר בסם מסוכן מסוג MDMA ו-KATAMINE ("דוסה"). הנאשם 3 הורשע בעבירה אחת של סחר בסם מסוכן מסוג "דוסה", אישום אחד של סיוע לסחר בסם מסוכן מסוג "דוסה" ואישום אחד של החזקת סם מסוג קנביס שלא לצריכה עצמית. בענינו של הנאשם 1, קבע בית המשפט מתחם ענישה הנע בין 20 ועד 40 חודשי מאסר בפועל

ובעיניו של הנאשם 3, קבע מתחם ענישה הנע בין 12 ועד 24 חודשי מאסר בפועל.

החזקת סמים שלא לצריכה עצמית:

ע"פ 11946-01-23 **זיתון נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) - המערער הורשע בכך שהחזיק ברכבו סמים מסוכנים מסוג קוקאין במשקל של כ-26 גרם; 64 טבליות של סם מסוג MDMA; סם מסוכן מסוג MDMA במשקל של כ-36 גרם; 70 בולים מסוג LSD. מותב זה קבע מתחם ענישה הנע בין 30 ועד 60 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 42 חודשי מאסר; מאסרים על תנאי; קנס; פסילה בפועל של רישיון הנהיגה למשך 3 שנים; פסילת רישיון נהיגה על תנאי; חילוט הרכב בו החזיק את הסמים. ערעורו לבית המשפט המחוזי, הן על הכרעת הדין והן על גזר הדין, נדחה, תוך קיצור משך פסילת רישיון הנהיגה בלבד.

רע"פ 1807/22 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) - המערער הורשע, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בכך שהחזיק ברכבו סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 49.30 גרם, ונהג ברכבו ללא פוליסת ביטוח תקפה ורישיון נהיגה שפגע מספר שנים קודם לכן. המערער נמלט משוטר אשר פנה אליו, והשליך את הסמים מהרכב. בית משפט השלום קבע, כי מתחם העונש ההולם בנוגע להחזקת הסם ושיבוש מהלכי משפט נע בין 15 ועד 30 חודשי מאסר, אך חרג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום והטיל 9 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. בית המשפט המחוזי אישר את מתחם הענישה שנקבע, אך קבע, כי לא היה מקום לסטות ממתחם הענישה, וקיבל את ערעור המדינה. בתוך כך, החמיר בית המשפט המחוזי את עונשו, כך שירצה 18 חודשי מאסר בפועל, תוך שהובהר, כי ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין עם הנאשם. ערעורו לבית המשפט העליון - נדחה. בית המשפט העליון אף הוסיף: "המבקש הורשע בהחזקת סם מסוכן מסוג קוקאין בכמות משמעותית שניתן להפיק ממנה מאות "מנות" אשר היו עלולות להגיע לרחובות ישראל ולהסב נזק רב, אלמלא פעילות גורמי האכיפה. לא אחת התרעתי מפני חומרתן הרבה של עבירות הסמים, ועל הצורך בענישה מרתיעה ויעילה בעבירות אלו בכדי למנוע אותן בטרם יסבו נזק לחברה".

רע"פ 894/16 **פרץ נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) - המערער הורשע, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של החזקת סם מסוכן מסוג קוקאין, שלא לצריכה עצמית, במשקל של 31.05 גרם נטו. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 15 ועד 36 חודשי מאסר בפועל וגזר על המערער 15 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. ערעור לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחו, תוך שצוין, כי העונש משקף את ההליך הטיפולי הממושך שעבר הנאשם ואת נסיבותיו האישיות הנדרשות לענין.

ע"פ 1883/17 **יצחק נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) - המערער הורשע, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של החזקת סם מסוכן מסוג MDMA במשקל כולל של 199.33 גרם שלא לצריכתו העצמית, בעבור אדם אחר. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 15 ועד 36 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. המערער ביקש למחוק את ערעורו לבית המשפט העליון, לאחר ששמע את הערות בית המשפט.

ע"פ 4592/15 **פדידה נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) - נדחה ערעורם של נאשמים אשר הורשעו בקשירת קשר לביצוע פשע, אחזקת סם מסוכן (המערער 2) וסיוע לאחזקת סם מסוכן (המערער 1) על גזר

דינם. על המערערים נגזרו 30 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, פסילה וקנס בסך 10,000 ₪. בית המשפט העליון דחה הערעורים וקבע, כי מדובר בענישה מקלה ביחס לסוג הסם והכמות שנתפסה, כמחצית הקילו. כן, הוסיף בית המשפט העליון: "מסקירת הפסיקה בנושא עולה, כי אמנם קיים גיוון רב בענישה, אולם במקרים העוסקים בהחזקת סם מסוכן מסוג הרואין או קוקאין שלא לצריכה עצמית, בכמות של עשרות גרמים, נע טווח הענישה בין שלוש לחמש שנות מאסר". (ההדגשות אינן במקור).

· ע"פ 5374/12 **אברג'יל נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) - נדחה ערעורו של המערער, אשר הורשע, על סמך הודאתו, באחזקת סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של כ-43 גרם, שלא לצריכה עצמית. לחובת הנאשם עמדו הרשעות קודמות, אשר אינן בעבירות סמים. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם 36 חודשי מאסר בפועל ו12 חודשי מאסר על תנאי. בית המשפט העליון לא מצא להתערב בעונש.

· ת"פ 2802-11-19 **מדינת ישראל נ' קרוצ'י** (פורסם במאגרים) - הנאשם הורשע, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, נתפס הנאשם, בכניסה לעיר אילת, כשהוא מחזיק במושב האחורי של רכבו תיק צד, ובו סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 20 גרם, וכן, בתא המטען של הרכב, החזיק הנאשם, בתוך מזוודה, סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 39.407 גרם. מותב זה קבע מתחם ענישה הנע בין 30 ועד 52 חודשי מאסר בפועל.

בית המשפט אף עיין בפסיקה שהוגשה מטעם באי כוח הצדדים, לתימוכין בעתירתם העונשית, ואכן, קיים מנעד ענישה רחב. עם זאת, סקירת הפסיקה מובילה למסקנה, כי ככלל, בעבירות של החזקת סמים מסוכנים, מהסוגים ומהכמויות המפורטות בכתב האישום, דינם של הנאשמים הוא מאסר בפועל בכליאה ממשית, לתקופות משמעותיות.

הפסיקה הנוהגת מהווה אך פרמטר אחד שעל בית המשפט לקחתו בחשבון כחלק ממכלול שיקולים עובר לקביעת מתחם העונש ההולם. לשון אחר, בהבניית שיקול הדעת, אין כוונה לערוך ממוצע סטטיסטי של טווחי ענישה נוהגים, מקום שבו נסיבותיו של התיק הנדון מצדיקות קביעתו של מתחם עונש התואם את נסיבות המקרה המסוים העומד לדיון.

בנסיבות התיק דנן, קיימות מספר נסיבות לחומרה, שיש בהן כדי להעיד על פעילות עקבית ומאורגנת בתחום הסחר בסמים מסוכנים, וכן על היות הנאשם בדרג משמעותי בהיררכיה העבריינית: הנאשם היה פעיל במסגרת קבוצת טלגרם העוסקת במכירה של סמים מסוגים שונים; הנאשם ערך עסקאות עם לקוחות שנחזו להיות מזדמנים; חרף הגדרת עצמו כ"שליח" בשיחה נושא האישום הראשון - הרי מגוון הסמים הרחב שנתפס מחזיק, כמפורט באישום השלישי; כמו גם זמינותו המהירה לאספקת הסמים המסוכנים - אינם תואמים הגדרה זו.

בין המגוון הרחב של הסמים שהוחזקו בבית הנאשם - גם הסם GBL, הידוע כ"סם האונס", כשהנאשם החזיק מסם זה כמות משמעותית, בת לא פחות מ-25 מ"ל (לאחר תיקון כתב האישום). אין צורך להכביר מילים בדבר פוטנציאל הפגיעה העלולה להיגרם מסם מסוכן זה לקורבנות השימוש בו, ועצם התעוזה להחזיק סם זה - היא כשלעצמה נסיבה משמעותית לחומרה.

לאור סוגי הסמים בהם סחר הנאשם; כמות הסמים; מגוון הסמים אותם החזיק שלא לצריכתו העצמית; אופן חלוקת הסמים; הראיות שהוצגו בנוגע למעורבות העומק בעולם הסמים המסוכנים; מידת הפגיעה המשמעותית בערכים המוגנים; והנזק הפוטנציאלי הטמון במעשי הנאשם אלמלא היה נתפס; היה מקום אף לקבוע מתחמי ענישה גבוהים יותר מעתירת התביעה.

עם זאת, לא יחרוג בית המשפט מעמדת התביעה, ולכן, יועמד מתחמי הענישה כדלקמן:

- בגין האישום הראשון והשני - יועמד מתחם הענישה כך שינוע בין 7 ועד 14 חודשי מאסר בפועל;
- בגין האישום השלישי - יועמד מתחם הענישה כך שינוע בין 24 ועד 48 חודשי מאסר בפועל.

לענין חלוקת מתחמי הענישה בין האישומים יצוין, כי העבירה נושא האישום השלישי עומדות בפני עצמן ולפיכך יש בסיס לעתירת התביעה לחלוקה זו, כאשר ההגנה אף הסכימה לכך בטיעוניה, כאשר טענה אף היא למתחמים נפרדים בגין האישומים.

קביעת הענישה הספציפית בתוך המתחם

עובדות כתב האישום המתוקן, בהן הודה הנאשם, ובכללן - האופן בו נערכו העסקאות למכירת הסמים המסוכנים, לשני סוכנים שונים, תוך אספקתם באופן מידי, ולאור סוגי הסמים בהם סחר ובהם החזיק שלא לצריכתו העצמית; וכמותם, מלמדים על מעורבות עומק בעולם הסמים.

חרף טענת הנאשם, כי התמכר לסמים מסוכנים - הרי בבדיקות שנערכו לו בשירות המבחן, נמצא נקי מסם, וביחד עם עובדות כתב האישום המתוקן - ניתן להסיק בבירור, כי הסמים המסוכנים נושא האישום השלישי הוחזקו לצורך הפצתם.

לזכות הנאשם, ייקח בית המשפט את הודאתו באשמה ונטילת האחריות מצדו.

עוד לזכותו, היעדר הרשעות קודמות בתחום הפלילי (לחובתו הרשעות בעבירות תעבורה).

לדברי הנאשם, השתלב בהליך טיפולי ומרגיש נתרם מכך. התרשמות שירות המבחן היא, כי צו מבחן עשוי להפחית מרמת מסוכנותו של הנאשם. שירות המבחן המליץ על ענישה מוחשית בדמות מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, וזוהי גם עתירת ההגנה.

אלא, שהמלצה זו חורגת באופן קיצוני ממתחם הענישה הראוי. כבר נפסק, לא פעם, כי "שיקום" איננו מילת קסם, המצדיקה חריגה מהמתחם בכל מקרה שהוא, ומכל מקום, יש באפשרותו של הנאשם להמשיך בהליך טיפולי במסגרת מאסרו.

כפי שנפסק לא פעם, המלצת שירות המבחן אינה בבחינת נתון קונקלוסיבי המחייב את בית המשפט, בהיותה מתמקדת בנסיבותיו האישיות של הנאשם.

ראו, לענין זה, ע"פ 1261/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

ראוי לשוב ולהזכיר, כי המלצתו של תסקיר שירות המבחן הינה בגדר המלצה, כשגזירת הדין שמורה לשופט, שאינו רשאי להתנצל מחובתו להעניש.

במכלול השיקולים, מוצא בית המשפט למקם את עונשו של הנאשם בתחתית של כל אחד ממתחמי הענישה, אך לאור הודאת הנאשם באשמה, תינתן לו הקלה מסוימת, כך שהעונשים שיוטלו בגין כל אחד מהאישומים, יהיו בחופף זה לזה.

בצד עונש המאסר, יושתו עונשים נוספים בדמות מאסר על תנאי, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי, קנס משמעותי, וחילוט הכסף שנתפס על הנאשם.

בכל הנוגע לעיצומים הכספיים, עבירות סמים, בבסיסן, נעברות מתוך מניע של רווח כלכלי, זאת על חשבון שלום הציבור ובריאותו.

כאמור לעיל, המדובר בעבירות, בעטיין מתגלגלים סכומים גדולים של כספים בלתי מדווחים, המוצאים דרכם למימון פעילות עבריינית מסוגים שונים.

הנאשם סחר בסמים בתמורת סכומי כסף בלתי מבוטלים, והחזיק בכמות סמים משמעותית בשווי רב. לאור האמור, ולאור המניע הכלכלי שבעבירות הסמים, יש הצדקה להשתת עיצום כספי משמעותי, ומצדיקה את חילוט הכסף שנתפס על הנאשם, אשר לגביו הוצגה הסכמת באי כוח הצדדים.

אשר לרכיב פסילת רישיון הנהיגה, מתוקף סמכותו של בית המשפט, בהתאם להוראות סעיף 37א(א) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973 וכן סעיף 43 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961, מוצא בית המשפט להורות על פסילת רישיון הנהיגה של הנאשם, בפועל ועל תנאי, שהרי נהג הנאשם ברכבו על מנת להוביל את הסמים המסוכנים בעסקאות הסחר שביצע. עובדה זו היתה עשויה גם להצדיק את חילוט הרכב, אך משלא עתרה התביעה לרכיב ענישה זה במסגרת פרשת העונש (על אף שהדבר צוין בסיפא לכתב האישום), נראה כי זנחה ענין זה, ובית המשפט לא יחמיר מעבר לעמדת התביעה.

לאחר שבית המשפט שמע טיעוני הצדדים על פה; עיין בראיות לעונש; עיין בתסקירי שירות המבחן למבוגרים; עיין בפסיקה שהוגשה; שמע דברו האחרון של הנאשם; גוזר על הנאשם את העונשים כדלקמן:

- א. בגין העבירות נושא האישום הראשון והשני - 7 חודשים מאסר בפועל;
- ב. בגין העבירה נושא האישום השלישי - 24 חודשי מאסר בפועל;
- ג. העונשים לפי סעיפים א' - ב' לעיל ירוצו בחופף זל"ז כך שבסך הכל ירצה הנאשם עונש מאסר בפועל בן 24 חודשים, בניכוי ימי מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס;
- ד. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973, או עבירה בניגוד לחוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסכנים, תשע"ג - 2013, שהיא מסוג פשע;
- ה. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973, או עבירה בניגוד לחוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסכנים, תשע"ג - 2013, שהיא מסוג עוון;
- ו. 4 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסרו, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961, סעיף 43;
- ז. קנס בסך 15,000 ₪ או 95 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב - 15 תשלומים שווים החל מיום 15.08.24 ובכל 15 לחודש העוקב. לא יעמוד הנאשם באחד התשלומים במועד - תעמוד היתרה לפירעון מידי;
- ח. הנאשם יצהיר על התחייבות בסך 10,000 ₪ להימנע, בתוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, מכל עבירה המפעילה את אחד המאסרים המותנים בתיק זה. לא יצהיר הנאשם כאמור - יאסר למשך 35 יום;
- ט. בית המשפט מכריז על הנאשם סוחר סמים ומורה על חילוט סך בן 8,450 ₪. בהתאם להסכמת הצדדים, יועבר הכסף לטובת קרן החילוט למאבק בסמים;
- י. פסילה בפועל מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לרכב מנועי למשך שנה. על הנאשם להפקיד רשיונו, או תצהיר מתאים, במזכירות בית המשפט, עד ליום העסקים הראשון שלאחר שחרורו ממאסר. מובהר לנאשם, כי החל ממועד זה - כל עוד לא הופקד הרישיון - יהיה הנאשם פסול מלנהוג, אך הפסילה לא תימנה;
- יא. פסילה מקבל ומהחזיק רישיון נהיגה לרכב מנועי, בת מחצית השנה, על תנאי. תקופת התנאי - למשך 3 שנים מיום סיום הפסילה בפועל;
- יב. השמדת הסמים המסוכנים - בחלוף תקופת הערעור.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו כעת.

עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן למבוגרים.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, י"ט אייר תשפ"ד, 27 מאי 2024, במעמד הצדדים.